

**Protokół posiedzenia nr 7 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne
w dniu 27 września 2021 roku**

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne prof. dr hab. Robert Grzeszczak otworzył zdalne posiedzenie Rady i powitał zgromadzonych. Przewodniczący sprawdził kworum przez odczytanie listy obecności, prosząc o zgłoszenie obecności przez poinformowanie o tym przy włączonej kamerze i mikrofonie. Z Biura Rad Naukowych w posiedzeniu uczestniczyła mgr Magdalena Stelmach. Nieobecność na posiedzeniu zgłosiły następujące osoby: dr hab. Maria Nowak, dr hab. Krzysztof Koźmiński, dr hab. Sławomir Żółtek, prof. UW, dr Jowanka Jakubek-Lalik, dr Jacek Piecha, dr Magdalena Porzeżyńska. Przewodniczący poinformował, że w posiedzeniu będą uczestniczyli członkowie komisji habilitacyjnej dr Aleksandry Nowak-Grucy.

Podobnie jak na poprzednich posiedzeniach zdalnych, wszystkie głosowania na posiedzeniu odbywały się przez zamieszczenie na czacie linku do danego głosowania, następnie zarządzano głosowanie. Przewodniczący upewniał się, czy ktoś potrzebuje wydłużenia czasu głosowania, a w razie niezgłoszenia takiej potrzeby zarządzał zamknięcie głosowania i ogłaszał jego wynik obliczony automatycznie przez program Ankieter.

Następnie przystąpiono do głosowania za pośrednictwem systemu Ankieter w sprawie przyjęcia porządku obrad. Za przyjęciem porządku obrad było 34 osób, 0 osób było przeciw, 0 osób wstrzymało się od głosu.

Głos zabrał dr hab. Mateusz Pilich, który skierował do osoby odpowiedzialnej za obsługę Rady (Agnieszki Lentas) uwagę, że nie otrzymał linku, który umożliwiłby udział w pierwszej części kolokwium habilitacyjnego dr. Krzysztofa Szczuckiego. Otrzymał natomiast zawiadomienie o kolokwium i wyraził za pośrednictwem maila chęć uczestniczenia w spotkaniu. Prof. Pilich otrzymał odpowiedź, że kolokwium odbyło się w trybie stacjonarnym. Głos zabrała Zastępczyni Przewodniczącego dr hab. Patrycja Grzebyk, prof. UW, która przypomniała, że informacje o kolokwium habilitacyjnych są umieszczone na stronie Rady, zamieściła na czacie zarówno link do strony internetowej Rady, jak i treść zawiadomienia informującego o kolokwium habilitacyjnym dr. Szczuckiego. W zawiadomieniu była informacja o trybie stacjonarnym kolokwium, a także o miejscu i godzinie spotkania.

Dr hab. Karol Karski, prof. UW zwrócił się do Prezydium z prośbą o wyjaśnienie kwestii związanych z zaskarżeniem przez Radę Doskonałości Naukowej uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego, co może skutkować podważeniem nadawanych przez Radę stopni naukowych doktora habilitowanego i doktora.

Zastępca Przewodniczącego dr Aleksander Jakubowski poinformował, że Wojewódzki Sąd Administracyjny wydał 30 czerwca 2021 r. postanowienie, w którym wstrzymał wykonalność decyzji Rady Doskonałości Naukowej, zatem uchwałę nr 481 można stosować i te czynności, które zostały podjęte są legalne. Rozprawa sądowa dotycząca tego, czy decyzja RDN jest prawidłowa odbędzie się 7 października.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że sprawa jest monitorowana przez władze rektorskie.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia protokołu z 28 czerwca br. Zwrócił się do członków Rady z pytaniem, czy mają uwagi do protokołu. Wobec braku uwag, zarządził głosowanie. Za przyjęciem protokołu było 27 osób, przeciw 0 osób, wstrzymały się od głosu 2 osoby.

Informacje Przewodniczącego

Przewodniczący poinformował, że Prorektor Zygmunt Lalak zwrócił się do przewodniczących rad z prośbą o wyznaczenie dwóch przedstawicieli dyscypliny naukowej, którzy podejmą się oceny wniosków w dwóch konkursach w ramach Działania IV.4.1 „Kompleksowy program wsparcia dla doktorantów UW” w ramach Programu „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza”. Przewodniczący RND Nauki Prawne rekomendował dwoje przedstawicieli dyscypliny nauki prawne: dr. hab. Dawida Sześciło oraz dr Anne-Marie Weber-Elżanowską.

Dr hab. Jan Rudnicki, na prośbę Przewodniczącego, omówił współpracę ze Szkołą Doktorską Nauk Społecznych oraz poinformował o wynikach rekrutacji do Szkoły.

Przewodniczący Rady poinformował o grantie, który uzyskał prof. Jakob Stagl. Następnie szczegółowo omówił sprawę wyznaczenia przedstawicieli dyscypliny do Rady Naukowej Dziedzin.

Rada Doskonałości Naukowej przesłała odpowiedź na pönaglenie złożone przez dr Iwonę Gębusię. Rada Doskonałości nie dopatrzyła się uchybień po stronie RND Nauki Prawne, wyraziła bardzo dobrą opinię na temat tego, jak Rada proceduje.

Odwołanie dr Anny Krynieckiej-Piotrak zostało przekazane do ponownego rozpatrzenia do Uniwersytetu Łódzkiego.

Przewodniczący poinformował o planowanych obronach rozpraw doktorskich.

Dodatkowe posiedzenie Rady odbędzie się 25 października, poświęcone będzie sprawom związanym z opiniowaniem działalności naukowej w ramach oceny okresowej pracowników.

Zastępczyni Przewodniczącego omówiła sprawę zniesienia przez Ministerstwo Edukacji i Nauki obowiązku posiadania numeru ORCID.

Sprawy naukowe

Sprawa uchylenia uchwały nr 26 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie wyznaczenia członków komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Aleksandrze Nowak-Grucy w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. Rada Doskonałości Naukowej nie przyjęła decyzji RND Nauki Prawne w sprawie wyznaczenia członków komisji habilitacyjnej dr Nowak-Grucy. W świetle decyzji RDN RND NP powinna obradować na bazie dokumentacji wytworzonej przez wyznaczoną wcześniej komisję habilitacyjną. Przewodniczący otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie uchylenia uchwały nr 26 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie wyznaczenia członków komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Aleksandrze Nowak-Grucy w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	24	19	0	5

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

Przewodniczący poinformował członków Rady, że wobec tego, że sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Aleksandrze Nowak-Grucy przewidziana jest w porządku obrad o godzinie 11:30, Rada zajmie się do tego czasu sprawami doktoratów.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Magdalenie Prządce-Leszczyńskiej. Temat rozprawy: „Regulacja rynku mediów audiowizualnych w Polsce i Wielkiej Brytanii. Studium prawnoporównawcze”. Promotor: dr hab. Filip Elżanowski. Przewodniczący otworzył dyskusję. Głos zabrał Zastępca Przewodniczącego, który omówił, jak będzie wyglądało głosowanie. Centralna Komisja uchyliła uchwałę Rady Instytutu z przyczyn formalnych. Komisja doktorska ponownie rozpatrzyła sprawę. Zastępca Przewodniczącego odczytał fragmenty protokołu z obrony rozprawy istotne z perspektywy głosowania. Przypomniał, że protokół został zamieszczony w materiałach dla członków Rady. W protokole z obrony są zawarte m.in. takie sformułowania, że Doktorantka na pytanie jednego z członków Komisji doktorskiej – prof. Banasińskiego, stwierdziła, że nie ma ono związku z jej pracą oraz prowadzonymi badaniami oraz wskazała, że w ogóle na to pytanie nie odpowie. Odnosząc się do pytania innego członka komisji – prof. Stankiewicza, opowiedziała się za wyższością modelu regulatora koherentnego, argumentując to krótko, że pozwala on m.in. na uporządkowanie regulacji prawnej w sektorze. Jeden z recenzentów zauważył, że Doktorantka nie uzasadniła swojego stanowiska.

Dr hab. Michał Bitner był jedną z osób uczestniczących w obronie, w jego przekonaniu protokół odzwierciedla przebieg posiedzenia. W opinii prof. Bitnera doktorat wydawał się być interesujący. Podczas posiedzenia komisji jeden z członków Komisji przedstawił krytykę wypowiedzi Doktorantki, zauważając, że Doktorantka ma elementarne braki w wiedzy związanej z doktoratem, których mieć nie powinna.

Dr hab. Adam Niewiadomski, prof. UW podtrzymał to, co powiedział prof. Bitner, protokół odzwierciedla przebieg posiedzenia. Recenzje były dość krytyczne, ale z pozytywną konkluzją. Członkowie Rady mogli zapoznać się z recenzjami, które zostały udostępnione na stronie internetowej z materiałami na posiedzenie. Prof. Niewiadomski podczas posiedzenia Komisji Doktorskiej głosował za przyjęciem obrony. Wyjaśnił, że były błędy formalne, liczba oddanych głosów nie zgadzała się z liczbą podpisów na liście obecności. Po zapoznaniu się z odwołaniem i decyzją kasatoryjną Komisja Doktorska ponownie przeprowadziła głosowanie w sprawie.

Dr hab. Dorota Dzienisiuk przybliżyła członkom Rady przebieg obrony rozprawy doktorskiej mgr Prządki-Leszczyńskiej, w której uczestniczyła. Zarzucano Doktorantce brak podstawowego rozeznania w materii, której rozprawa dotyczyła. Prof. Dzienisiuk przypomniała, że członkowie Rady otrzymali pracę w materiałach.

Zastępca Przewodniczącego powiedział, że praca została przyjęta do obrony, ale Doktorantka jej nie obroniła.

Za pośrednictwem czatu dr hab. Wojciech Brzozowski, prof. UW napisał: „Lektura protokołu jest dość deprymująca”.

Dr hab. Piotr Rylski, prof. UW: „Z lektury uzasadnienia decyzji CK uchylającej uchwałę wynika jasno, że nie uwzględniono zarzutów merytorycznych doktorantki, a uchylono ją tylko ze względów formalnych”.

Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie odmowy przyjęcia obrony rozprawy doktorskiej mgr Magdaleny Prządki-Leszczyńskiej:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	23	15	3	5

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Annie Sadkowskiej. Temat rozprawy: „Model nadzoru rynku w systemach oceny zgodności”. Promotor: dr hab. Cezary Banasiński, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Prof. Bitner uczestniczył w obronie, uznał, że była dobra. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Annie Sadkowskiej:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	24	24	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Annie Sadkowskiej.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Katarzynie Chojeckiej. Temat rozprawy: „Bankowy Fundusz Gwarancyjny w sieci bezpieczeństwa bankowego. Aspekty administracyjnoprawne”. Promotor: dr hab. Paweł Wajda, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Powiedział, że choć nie uczestniczył w obronie rozprawy, pamięta Doktorantkę z jej aktywności naukowych. Prof. Bitner powiedział, że była to bardzo dobra praca i bardzo dobra obrona. Dr Jakubowski przychylił się do oceny prof. Bitnera. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Katarzynie Chojeckiej:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	20	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Katarzynie Chojeckiej.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Sylwii Adamczyk-Kaczmarze.

Temat rozprawy: „Nadużycie prawa a zasada neutralności podatku od wartości dodanej”. Promotor: prof. dr hab. Elżbieta Kornberger-Sokołowska. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Prof. Niewiadomski powiedział, że była to bardzo dobra praca i bardzo dobra obrona, zwrócił się do Rady o poparcie także wniosku o wyróżnienie. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Sylwii Adamczyk-Kaczmarze:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	23	23	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Sylwii Adamczyk-Kaczmarze.

Sprawa przyznania wyróżnienia rozprawie doktorskiej dr Sylwii Adamczyk-Kaczmary.

Przewodniczący otworzył dyskusję. Przypomniał, że wniosek o wyróżnienie został dołączony do materiałów dla członków Rady. Wobec braku głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr Sylwii Adamczyk-Kaczmary:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	19	0	3

Przewodniczący stwierdził, że Rada wyróżniła rozprawę doktorską dr Sylwii Adamczyk-Kaczmary.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Adamowi Barcikowskiemu.

Temat rozprawy: „Opodatkowanie podatkiem majątkowym obrotów spekulacyjnych instrumentami pochodnymi – koncepcja *de lege ferenda*”. Promotor: prof. dr hab. Witold Modzelewski. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Prof. Niewiadomski powiedział, że obrona przebiegła pomyślnie. Prof. Bitner powiedział, że praca była niekonwencjonalna, niedogmatyczna. Obrona była bardzo ciekawa, Doktorant, mimo trudnych pytań, które do niego skierowano, zdołał się obronić. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr. Adamowi Barcikowskiemu:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	22	0	0

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Adamowi Barcikowskiemu.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr Katarzynie Góreckiej-Ochnio. Temat rozprawy: „Wpływ dematerializacji pieniądza na pojęcie świadczenia pieniężnego”. Promotor: dr hab. Jacek Jastrzębski, prof. UW. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr Katarzynie Góreckiej-Ochnio:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	23	22	0	1

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr Katarzynie Góreckiej-Ochnio.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Jędrzejowi Pliszce. Temat rozprawy: „Pojęcie państwa w polskiej nauce prawa konstytucyjnego 1918-2018 (na tle niemieckiej i francuskiej teorii państwa)”. Promotor: prof. dr hab. Janusz Trzeciński. Przewodniczący przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Powiedział, że zna mgr. Pliszkę nie tylko jako Doktoranta, ale z wielu przedsięwzięć naukowych, ma jak najlepszą opinię o Doktorancie. Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że w protokole Komisji Doktorskiej, który członkowie Rady otrzymali, była pomyłka pisarska – pojawiło się nazwisko prof. Piotra Winczorka, natomiast później protokółant wpisywał „J. Winczorek”. Potraktowano to jako oczywistą pomyłkę pisarską, nie wnioskowano o zmianę protokołu. Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne mgr. Jędrzejowi Pliszce:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	23	19	1	3

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Jędrzejowi Pliszce.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego dr Aleksandrze Nowak-Grucy. Przewodniczący powitał obecne na posiedzeniu członkinie komisji habilitacyjnej dr Nowak-Grucy: dr hab. Monikę Jagielską, prof. UŚ, prof. dr hab. Teresę Mróz, dr hab. Dorotę Sokołowską, prof. US, dr hab. Kingę Michałowską, prof. UEK. Sprawę referowała prof. Monika Jagielska – sekretarz komisji. Dr Nowak-Gruca skierowała wniosek do CK 20 sierpnia 2018 roku. CK powołała komisję habilitacyjną. Habilitantka przedstawiła monografię „Przedmiot prawa autorskiego (utwór) w ujęciu kognitywnym”. Sekretarz komisji przedstawiła przebieg postępowania, omówiła recenzje, które w sprawie powstały. W czasie dyskusji podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej członkowie komisji podtrzymali swoje stanowiska wyrażone w recenzjach. Prof. Sokołowska zwróciła uwagę, że praca nie została nikomu obojętną, a znaczący wkład Habilitantki polega na wskazaniu nowej, nietypowej ścieżki badawczej. Prof. Grzybczyk podtrzymała swoje stanowisko uznając, że jest to w całości

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

surowa praca badawcza, niedopracowana, niedokończona, Kandydatka nie posiada wystarczającej wiedzy w obszarze kognitywistyki. Warsztat nie jest należyty, praca nie stanowi ukoronowania wysiłków badawczych. Brak jest też wieńczących opracowanie. Prof. Podrecki wskazał, że praca jest trudna do oceny, ponieważ ma charakter transdyscyplinarny. Pierwsza lektura może prowadzić do wniosków negatywnych, zwłaszcza z uwagi na język. Ponowne jej przeczytanie pokazuje wartości i wkład w rozwój dyscypliny. Praca może przyczynić się m.in. w procesie oceny charakteru utworów tworzonych przez sztuczną inteligencję. Praca jest trudna w odbiorze. Zawiera rzetelną analizę doktryny. Styl pracy może zaniżać jej ocenę, ale jeśli pominie się kwestię stylu pisania, ocena rozprawy jest wyższa. Prof. Michałowska wskazała na dociekliwość Autorki jako badacza, dobrze przygotowany warsztat, znajomość literatury oraz umiejętność szerokiego interdyscyplinarnego spojrzenia na dany problem. W odniesieniu do monografii wskazała, że zaproponowane podejście badawcze można uznać za nowatorskie. Opracowanie Autorki prezentuje pogłębioną dyscyplinarnie analizę problemów, można w monografii wskazać wiele samodzielnych i twórczych obszarów badań. Praca opiera się na wyraźnie sformułowanych hipotezach badawczych, które są kolejno weryfikowane w poszczególnych rozdziałach. Podkreślono umiejętność interdyscyplinarnego podejścia. Co do pozostałego dorobku – potwierdził dojrzałość Habilitantki jako naukowca, konkluzja była zatem pozytywna. Prof. Kłyta wskazał, na podstawie orzecznictwa sądu, że podjęte przez Habilitantkę badania są aktualne, język rozprawy może być chwilami irytujący, jednak rozprawa należy ocenić pozytywnie, jako obraz walki nowego ze starym. Odnosząc się do pozostałego dorobku stwierdził, że ta publikacja nie ma charakteru przełomowego, ale ma duże znaczenie. Wypowiedź prof. Jagielskiej podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej koncentrowała się na wskazaniu próby podjęcia dokonania zamiany paradygmatu co do pojęcia utworu, a także badań interdyscyplinarnych, próbę wyjścia z „paradygmatycznej bańki”. Prof. Mróz zwróciła uwagę na interdyscyplinarność pracy, wyraziła żal, że do komisji nie wyznaczono recenzenta z zakresu neurobiologii. W rozprawie zastosowano nietypowe dla prawników metody badawcze, które mogą budzić wątpliwości. Takie ryzyko zawsze istnieje w przypadku odejścia od klasycznych metod. W przekonaniu prof. Mróz rozprawa prowokuje i zachęca do dalszych badań naukowych. Jest to dzieło zawierające szereg nietypowych, nowatorskich ustaleń, prawidłowo udokumentowanych przemyśleń. Pierwsze rozdziały monografii prof. Mróz traktuje jako budowę szerokiej bazy do dalszych przemyśleń teoretycznych. Prof. Sokołowska przedstawiła dokument, w którym ustosunkowała się do recenzji prof. Grzybczyk.

Podczas głosowania w komisji 6 osób było za, jedna przeciw, w konsekwencji komisja przedstawiła Radzie Wydziału uchwałę zawierającą pozytywną opinię w przedmiocie nadania dr Nowak-Grucy stopnia doktora habilitowanego. Na posiedzeniu Rady Naukowej sekretarz komisji zreferowała recenzje, przebieg postępowania oraz dyskusję podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej. Uchwała nie uzyskała wymaganej większości głosów. Wobec braku wymaganej większości głosów za uchwałą Rada Naukowa uznała, że uchwała ta jest równoznaczna z odmową nadania stopnia doktora habilitowanego. Dr Nowak-Gruca wniosła odwołanie od uchwały Rady Naukowej wraz z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej uchwały i podjęcie nowej uchwały po rozważeniu recenzji, opinii, która będzie zgodna z wnioskiem komisji. Rada Naukowa podjęła się oceny odwołania, w trakcie dyskusji ponownie

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

analizowano zwłaszcza to, czy monografia stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny. Dyrektor Instytutu zaproponował, aby ponownie przeanalizować dorobek Habilitantki, zastosować tryb autokontroli i podjąć uchwałę. W związku z pandemią posiedzenie, podczas którego miała być procedowana sprawa, zaplanowane na 24 marca 2020 r., zostało odwołane, kolejne zapowiedziano na 28 kwietnia 2020 r. W czasie tego posiedzenia odczytano *in extenso* recenzje prof. Sokołowskiej i prof. Podreckiego, a także opinię sporządzoną przez prof. Sokołowską już w trakcie postępowania odwoławczego. Dodatkowo Dyrektor został poproszony o odczytanie recenzji prof. Grzybczyk, ale wniosek ten wycofano, wnosząc o odczytanie konkluzji recenzji. W toku głosowania 7 osób było za, 5 przeciw, 4 wstrzymały się od głosu, wobec tego Dyrektor podjął decyzję o głosowaniu uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego. Podczas głosowania 6 osób było za, 4 przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. Ponieważ zgłoszono problemy techniczne, zarządzono reasumpcję głosowania: w wyniku reasumpcji uzyskano wynik 8 głosów za, 4 przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. Ponieważ głosowanie nie dało rozstrzygnięcia, Dyrektor zarządził kolejne głosowanie, w wyniku którego 9 osób było za uchwałą, 4 przeciwko, 3 wstrzymały się od głosu. Ostatecznie Rada Naukowa podjęła uchwałę o odmowie nadania dr Nowak-Grucy stopnia doktora habilitowanego, w związku z uznaniem, że monografia nie spełnia wymogu ustawowego.

Przewodniczący otworzył dyskusję. Jako pierwsza głos zabrała prof. Mróz. Powiedziała, że nie wymaga się co do zasady od rozprawy habilitacyjnej, aby miała przełomowy charakter, Zwróciła uwagę, że wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej ocenili pozostały dorobek Habilitantki pozytywnie. Praca nikogo nie pozostawiła obojętnym, ma charakter interdyscyplinarny i prezentuje nowe podejście do pojęcia utworu. To ważne cechy, wskazujące, że do rozprawy habilitacyjnej Habilitantki należy podejść w sposób pozytywny. Na pewno praca ma wady, jest napisana trudnym językiem, pojawiło się w niej wiele pojęć, które były nieznanne prawnikom. Praca dała zaczyn do dalszej dyskusji, co jest wartością na gruncie nauki.

Prof. Sokołowska w pełni zgadza się z prof. Mróz, odnosząc się do kwestii interdyscyplinarności, chciałaby podkreślić to, że powołanie recenzentów do składu komisji dowodzi, że nie było koniecznym posiadanie dodatkowych kompetencji przez ten zespół, aby należycie ocenić rozprawę. Rozprawa została oceniona i każda recenzja, nawet negatywna dowodzi, że było możliwe na podstawie posiadanych kompetencji członków zespołu zmierzenie się z tym zagadnieniem. Z faktu interdyscyplinarności nie powinno się wywodzić negatywnych wniosków, bo to by oznaczało, że prawnik, który posiada obecnie dodatkowe kompetencje, nie mógłby z nich korzystać dla potrzeb nauki. Jeśli trudności występowały, i recenzent uważał, że są niemożliwe do przezwyciężenia, być może powinien zrezygnować z recenzowania utworu. Prof. Mróz w pełni podtrzymuje swoje wszystkie dotychczasowe stanowiska, sporządzone na potrzeby postępowania. Opowiada się za pozytywną oceną całego dorobku Habilitantki, a szczególnie monografii.

Prof. Michałowska po zapoznaniu się z monografią i dorobkiem Habilitantki odniosła wrażenie, że wskazują na duże zacięcie badawcze. Habilitantka odważyła się, aby w pewien inny, nowatorski sposób podejść do problemu utworu, udzielała odpowiedzi na pewne pytania, tezy, które na początku się pojawiły. Niewątpliwie ta monografia jest wkładem w rozwój dyscypliny, stawia wiele nowych pytań, porusza nowe obszary i za to należy ją docenić. Książka była trudna

do czytania, ale nie pozostawiła nikogo obojętnym. Nie jest to monografia doskonała, ale jest ciekawa i z pewnością spowodowała dalsze prace w tym zakresie.

Za pośrednictwem czatu dr Karolina Tetlak zapytała: „Czy można prosić o przykład, co to znaczy irytujący język rozprawy?”

Prof. Grzebyk podała przykład: „W recenzjach jako przykład przywołuje się pojęcia: "transdyscyplinarna macierz pojęcia" lub "architektonika dociekań””.

Prof. Grzebyk: „Mam pytanie do prof. Sokołowskiej, na jakim etapie przekazała Pani swoje komentarze do/na recenzji prof. Grzybczyk? I czy podobne komentarze zostały przygotowane do pozostałych recenzji?”

Prof. Sokołowska odpowiedziała, że jak wynika z protokołu, swoje wystąpienie miała już gotowe na posiedzenie komisji habilitacyjnej w dniu 19 listopada 2019 r. Przygotowała to wystąpienie, aby zmierzyć się z zarzutami opinii prof. Grzybczyk, które zwróciły szczególną uwagę prof. Sokołowskiej. Była już wówczas po sporządzeniu swojej opinii, i zważyła w rzetelność i własną spostrzegawczość przy ocenie tej monografii. Wobec tego w krótkim czasie przeczytała ją ponownie, śledząc zarzuty prof. Grzybczyk, aby mieć ugruntowany pogląd podczas posiedzenia komisji i efekt tych dociekań zawarła w tym dokumencie. Podczas posiedzenia komisji starała się wejść w dyskurs z prof. Grzybczyk, czy jest skłonna zmodyfikować swoje podejście do rozprawy na skutek tego, co usłyszała podczas posiedzenia. Prof. Grzybczyk negowała możliwość takiego działania, dlatego prof. Sokołowska, nie chcąc wchodzić w szczegóły i pytać o każdą kwestię, przedłożyła ten dokument.

Zastępczyni Przewodniczącego chciała się upewnić, czy prof. Grzybczyk mogła się zapoznać z dokumentem przed posiedzeniem komisji habilitacyjnej. Prof. Sokołowska odpowiedziała, że nie – prof. Grzybczyk zapoznała się z dokumentem pod koniec posiedzenia. Na pytanie, czy chciałaby otrzymać kopię dokumentu, prof. Grzybczyk odpowiedziała, że dokument jej nie interesuje, wobec tego ostał się jako załącznik do protokołu. Powstała dyskusja, z inicjatywy prof. Grzybczyk, czy ten dokument może być załącznikiem, ponieważ procedura nie przewiduje takiego zachowania. Wówczas prof. Sokołowska musiała replikować, że jest to fragment jej wypowiedzi, sporządzony na piśmie. Zastępczyni Przewodniczącego dopytała: pogląd zawarty w dokumencie został wyrażony na posiedzeniu komisji, nie rozumie zatem, dlaczego te komentarze nie mogły być zawarte w protokole posiedzenia komisji, tylko zostały umieszczone jako osobne dokumenty. Prof. Sokołowska odpowiedziała, że to jest element protokołu, jest to oświadczenie strony. Dokument został elementem protokołu jako załącznik.

Prof. dr hab. Krystyna Szczepanowska-Kozłowska po części zgodziła się z opinią, że koncepcja, jaką próbowała przedstawić Habilitantka jest ciekawa. Zastosowanie neuroestetyki do badania reakcji organizmu na bodźce artystyczne jest ciekawą koncepcją. Ale pytanie, czy ciekawa koncepcja i powiedzenie, że jest taka koncepcja, aby w ten sposób określać, co jest utworem na tle definicji zawartej w prawie autorskim, jest zupełnie innym zagadnieniem. Czy postawienie tego problemu wystarczy dla uznania habilitacji za znaczny wkład w dyscyplinę? Nie ma wątpliwości, że Autorka postawiła pewien problem, pewne tezy. Sama Autorka wskazuje, że nie wszystkie tezy, które postawiła zweryfikowała. Postawiła jedną tezę zasadniczą, pięć szczegółowych, z czego w przekonaniu prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej nie udowodniła trzech. Prof. Szczepanowska-Kozłowska zgodziła się, że jest to ciekawy pomysł – odwołanie się do badania za pomocą metod, które pozwolą nam zweryfikować, jakie

dzieło sztuki wywołuje emocje i jak się te emocje przejawiają, i na tej podstawie mamy decydować o tym, czy coś będziemy chronić, czy nie. Nie do końca zgadza się z tym, że jest to praca interdyscyplinarna. Kiedy dochodzimy do neuroestetyki, to nie ma odpowiedzi ze strony Autorki, w jaki sposób przy zastosowaniu tej metody należy określić, co jest chronione przez prawo, a co nie jest. Nadal nie wie, kiedy zaczyna się utwór, a co nim nie jest. Założenie, że każdy odbiorca sztuki reaguje w ten sam sposób, jest błędne. Budzi sprzeciw prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej postawienie tej koncepcji jako koncepcji usuwającej subiektywizm ocen w przyporządkowaniu do definicji prawnej tego pojęcia utworu. Osobną kwestią jest to, że 3/4 tej pracy to jest opis – opis poglądów doktryny na pojęcie utworu, z tego 2/3 to jest opis dotychczasowych poglądów w literaturze prawniczej, 1/3 to jest ta „transdyscyplinarna macierz”. Na marginesie, prof. Szczepanowska-Kozłowska zauważyła, że te pojęcia używane przez Habilitantkę, to nie są pojęcia z zakresu neuroestetyki. Ta „transdyscyplinarna macierz” utworu jest w istocie spojrzeniem na utwór z różnych perspektyw: z perspektywy psychologicznej, filozoficznej, ekonomicznej analizy prawa. Jest tak, że te zasadnicze rozważania, czyli o koncepcji kognitywnego podejścia do oceny utworu, widzimy dopiero w rozdziale piątym. Jeżeli do interpretacji prawa mamy stosować metody empiryczne, w tym neuroestetykę, to zarzuty prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej do Autorki są takie, dlaczego mamy to stosować w prawie autorskim. W prawie własności intelektualnej, nie tylko w prawie autorskim, mamy problem z pojęciami, które opierają się w dużej mierze na ocenie subiektywnej podmiotu jej dokonującego. Oczywiście Autorka mówi, że pojęcie utworu jest najważniejszym pojęciem prawa autorskiego. Powtarza to w wielu swoich publikacjach. Prof. Szczepanowska-Kozłowska zgadza się, że w prawie autorskim potrzeba metod empirycznych. Chciałaby się dowiedzieć z pracy, jakiego odbiorcę sztuki ma badać, gdzie i jak zastosujemy tę metodę. Pojawia się podstawowy problem, a mianowicie prawo autorskie i pojęcie utworu jest dużo szersze, to nie jest tylko dzieło sztuki. Wobec tego, jak tę metodę zastosować do innych wytworów, które są pojęciem utworu objęte na gruncie prawa autorskiego. Zapoznała się z publikacjami Habilitantki, tam są dokładnie do habilitacji przeniesione nie tylko tezy, ale całe fragmenty tekstu. Zauważyła, że artykuły Habilitantki były oparte na podobnym schemacie: jest problem z pojęciem utworu w prawie autorskim, w związku z tym są przywołane orzeczenia, które to potwierdzają, a konkluzja jest taka, że należy znaleźć inną metodę określenia pojęcia utworu. Podsumowując wypowiedź, prof. Szczepanowska-Kozłowska zauważyła, że sama koncepcja jest ciekawa, jednak praca nie sprostала założeniom, jakie sobie Autorka postawiła.

Za pośrednictwem czatu prof. Brzozowski zadał pytanie: „Mam pytanie do Pani Prof. Krystyny Szczepanowskiej-Kozłowskiej: czy te wykorzystane w monografii fragmenty wcześniejszych opracowań zostały jakoś zaznaczone jako wcześniej publikowane?”

Przewodniczący, zanim oddał głos następnym osobom, skierował pytanie do obecnych członków komisji habilitacyjnej, czy odnotowano w recenzjach lub opiniach rozwój dyscypliny w związku z osiągnięciem habilitacyjnym dr Nowak-Grucy, a jeśli tak, to na czym polegał. Poprosił o odpowiedź na to pytanie po wystąpieniach zgłoszonych osób. Dr hab. Karol Karski, prof. UW zauważył, że mamy do czynienia z pracą, która wywołuje zainteresowanie, wzbudza sprzeczne poglądy, ale stanowisko komisji habilitacyjnej jest jednoznacznie pozytywne. Uważa, że praca spełnia kryteria.

Dr hab. Wojciech Machała odnosząc się do wypowiedzi prof. Karskiego, zwrócił uwagę, że organem, który nadaje stopień, jest Rada Naukowa Dyscypliny i jest wskazane, aby dyskusja na posiedzeniu Rady się toczyła. Opinia komisji powinna być poddana weryfikacji, jeżeli pojawiły się wątpliwości. Wątpliwości pojawiły się w związku z rozbieżnościami zawartymi w konkluzjach poszczególnych recenzji. Podkreślił, że jego wypowiedź jest tylko głosem w dyskusji. Zwrócił uwagę na tytuł monografii. Termin prawa autorskiego jest terminem języka prawnego, jest terminem zdefiniowanym w ustawie. Czy można wprowadzać nowe ujęcie, które nie znajduje odzwierciedlenia w treści definicji? Przez dłuższy czas lektury pracy miał wrażenie, że autorka zmierza do tego, by praca była przełomowa, dostrzegł to zwłaszcza tam, gdzie krytycznie opisuje dorobek dotychczasowej doktryny, rozbieżności w orzecznictwie. Oczekiwał, że w następnej części pracy będzie opisane modelu, modelu empirycznie sprawdzonego, dobrze uargumentowanego i zaproponowanie rozwiązań normatywnych. Tymczasem w pewnym momencie pojawiła się w pracy szczelina, za którą Autorka zaczyna nie tyle proponować nowy model i rozwiązania normatywne, ale jakoś godzić to swoje podejście z istniejącym stanem normatywnym. Tymczasem – to nowe pojęcie, które proponuje, związane z badaniami neuroestetycznymi, badanie reakcji człowieka na obcowanie z określonym rodzajem obiektu w żaden sposób nie dają się przyłożyć do definicji przedmiotu prawa autorskiego, jaka znajduje się w ustawie. Pytanie, w jaki sposób te reakcje, które mają świadczyć o istnieniu utworu przekładają się na stwierdzenie istnienia przesłanki twórczości czy indywidualnego charakteru, czy też jak chce sama Autorka, jednolitej przesłanki twórczości przejawu działalności twórczej o indywidualnym charakterze. Oczekiwalibyśmy wyjaśnienia tego, jeżeli oczywiście dobrze rozumie intencje Autorki, że nie proponuje zmiany paradygmatu, nie proponuje zmiany ujęcia normatywnego, a próbuje przedstawić pewien model wykładni tego pojęcia, w którym mieścić się będzie ten element wyniku badań z zakresu neuroestetyki. Tego w pracy nie ma. Mamy tutaj do czynienia z pewnym zarysowaniem kierunku ewentualnych dalszych badań, które być może zaowocują dopiero stworzeniem takiej koncepcji. Czy jest to jednak ten postulat, który powinien zamykać ważny etap rozwoju naukowego każdego naukowca? Wątpliwości prof. Machały budzi fakt, że Habilitantka wychodzi z założenia, że jej postulaty dotyczące ustalenia istnienia przedmiotu prawa autorskiego mamy stosować w tzw. sytuacjach granicznych, ponieważ istnieją pewne zjawiska, co do których nie ma wątpliwości, że stanowią one utwory. W dzisiejszych realiach, gdzie granice sztuki zostały przesunięte, takie przyjmowanie założeń, że jesteśmy w stanie stwierdzić, bez żadnych wątpliwości, że istnieje pewien zasób obiektów, które bez żadnych wątpliwości kwalifikować się będą jako przedmiot ochrony, jest założeniem co najmniej dalece kontrowersyjnym. Przyjmowanie tego założenia w znaczącym stopniu obciąża tok całego rozumowania. Praca nie pozostawia obojętnym w tym sensie, że jej lektura może prowokować różne refleksje.

Prof. Sokołowska odnosząc się do wypowiedzi prof. Machały, powiedziała, że rozważania podjęte przez Habilitantkę były istotne. Nie zgadza się z tą częścią wypowiedzi prof. Machały, która dotyczy pojmowania utworu.

Prof. Pilich ma wątpliwości związane ze zdefiniowaniem tego, co znaczy znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Bez odpowiedzi na to pytanie nie uda się rzetelnie zagłosować w tej sprawie. Czy rzetelność badań była przez Habilitantkę zachowana? Czy to była rzetelna praca?

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Czy Autorka nie dopuściła się autoplagerii, bo, o ile dobrze zrozumiał wypowiedź prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej, Habilitantka powieliła pewne tezy. I ostatnia wątpliwość, czy Habilitantka posługuje się właściwie językiem dyscypliny.

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła uwagę na to, że prof. Jagielska powiedziała, że jeśli chodzi o istotną aktywność, to nie podnoszono żadnych wątpliwości. Natomiast zwróciła uwagę na dwie kwestie, w dokumentacji Habilitantka podaje nieprawdziwe dane jeśli chodzi o swoje cytowania w bazie Web of Science. Co więcej, Rada otrzymała uzupełnienie dokumentacji, co nie jest prawidłowe, ponieważ Habilitantka próbowała Radzie przedstawić swoje osiągnięcia już po złożeniu wniosku habilitacyjnego. Rada nie może tego uwzględnić, bo oceniamy stan z dnia złożenia wniosku. W tym dodatkowym dokumencie znowu przywołuje dane z Web of Science, które są nieprawdziwe. Nie oczekuje się, że Habilitantka, zajmująca się prawem cywilnym, będzie miała dużo cytowań w Web of Science. Warto odnotować jednak, że ten błąd w dokumentacji Rada dostrzegła. Habilitantka miała dużo publikacji w czasopiśmie prawniczym, miała wystąpienia na konferencjach za granicą, miała grant. Aktywność wydaje się istotna, ale w dyskusji pojawił się wątek autoplagerii, a dokładnie powielania pewnych hipotez. Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej z pytaniem, czy w tekstach Habilitantki było zaznaczone, że są w nich fragmenty już wcześniej wykorzystane? Zwróciła się z pytaniem także do prof. Machały, ponieważ w niektórych wypowiedziach, w recenzjach członków komisji habilitacyjnej pojawiło się sformułowanie, że trudno odróżnić, czy Habilitantce chodziło o reakcję na utwór, czy po prostu o reakcję na piękno i czy prof. Machała ten problem dostrzega. Pojawił się także wątek, że być może Habilitantka nie stosuje właściwej terminologii dla prawa autorskiego, jednak być może należy stosować tę terminologię w odniesieniu do nauk prawnych, ale niekoniecznie do prawa autorskiego.

Prof. Jagielska, odpowiadając na pytanie o znaczny wkład Habilitantki w naukę, zacytowała recenzje członków komisji habilitacyjnej, które o tym wkładzie informowały.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska odpowiedziała, że publikacje Habilitantki, z którymi się zapoznała, są zbudowane w ten sam sposób, są w nich te same sformułowania, które potem znalazły się w pracy.

Prof. Karski zwrócił się z prośbą, aby nie mówić o plagiacie czy autoplagerii, jeśli nie ma na to dowodów.

Prof. Mróz poparła wcześniejszą wypowiedź prof. Karskiego, powiedziała także, że pozytywnie ocenia dorobek habilitacyjny i pozahabilitacyjny dr Nowak-Grucy.

Przewodniczący doprecyzował, że nie padł podczas posiedzenia Rady zarzut plagiatu czy autoplagerii, to niektóre pytania członków Rady sprowokowały, że ten wątek został poruszony.

Prof. Sokołowska odnosząc się do pytania, czy monografia została rzetelnie napisana, odpowiedziała, że tak. Odnosząc się do pytania o autoplagerii, zauważyła, że nie istnieje zjawisko plagiatu w stosunku do własnej twórczości.

Prof. Michałowska powiedziała, że w jej opinii jest to spójny dorobek, trudno byłoby się nie odnosić do wyników poprzednich badań.

Przewodniczący nie podzielił oceny bagatelizującej zjawisko autoplagerii. Następnie zapytał, jakie argumenty można byłoby wydobyc z całości dyskusji podczas posiedzenia komisji, które

przemawiałyby za zakwalifikowaniem tego osiągnięcia jako istotnego wkładu w rozwój dyscypliny.

Prof. Jagielska odpowiedziała, że monografia jest osadzona w dyscyplinie nauki prawne, przeważająca część tej monografii odwołuje się do pojęcia utworu w rozumieniu nauk prawnych, natomiast Habilitantka stara się przenieść metody badawcze wypracowane w obszarach innych nauk i odnieść je do metodologii nauk prawnych.

Prof. Sokołowska powiedziała, że Habilitantka bazuje na siatce pojęciowej z zakresu prawa autorskiego, prawa cywilnego, chcąc wykazać pewne cechy, pewne przesłanki, które są osadzone w prawie odwołuje się m.in. do siatki pojęciowej z innych dziedzin.

Wobec wyczerpania się listy rozmówców Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne dr Aleksandrze Nowak-Grucy:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	21	12	7	2

Przewodniczący stwierdził, że Rada nadała stopień doktora habilitowanego dr Aleksandrze Nowak-Grucy.

Procedowanie sprawy zajęło Radzie 1 godzinę i 40 minut.

Przyjęcie opinii w sprawie odwołania dr. Pawła Kobesa od uchwały nr 24 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 26 kwietnia 2021 r. o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego. Sprawę omówił Zastępca Przewodniczącego dr Jakubowski. Do opinii w sprawie odwołania dr. Kobesa nie zostały zgłoszone uwagi. Omawiając opinię, która została zamieszczona wśród materiałów na posiedzenie, zwrócił uwagę na zasadnicze elementy. Pierwsze trzy zarzuty dotyczyły przewlekłości postępowania. Nieterminowość jest nierelevantna z perspektywy podjętej uchwały, dlatego analiza merytoryczna tego zarzutu była bezcelowa, skoro nie rzutuje na skuteczność lub nieskuteczność samego odwołania, na prawidłowość uchwały podjętej przez Radę. Kolejny zarzut dotyczył tego, że nie zostało przeprowadzone kolokwium habilitacyjne. W analizie szczegółowo wyjaśniono, że kwestia przeprowadzenia kolokwium jest pozostawiona uznaniu administracyjnemu komisji habilitacyjnej. Materialnoprawne przesłanki do przeprowadzenia tego kolokwium wiążą się z pojęciami niedookreślonymi, czyli wątpliwościami samej komisji. Jeśli komisja nie ma tej wątpliwości, nie ma co rozważać skorzystania z przyznanego jej prawa. Nieprzeprowadzenie kolokwium habilitacyjnego nie mogło być potraktowane jako naruszenie przepisów prawa. Dr Kobes w swym odwołaniu odnosi się do udziału dr. hab. Pawła Waszkiewicza, prof. UW, ale z błędnych ustaleń faktycznych dochodzi do wadliwych wniosków. Dr Kobes myli skrót RDN i RND, prof. Waszkiewicz nie jest członkiem Rady Doskonałości Naukowej, nie jest też członkiem Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne, a nawet jeśli by był, to jego udział w posiedzeniu nie naruszałby zasady bezstronności. W odwołaniu pojawiły się także, jak w większości odwołań, zarzuty dotyczące nierzetelnej oceny monografii i dorobku naukowego. Te wywody stanowią polemikę z oceną przeprowadzoną przez Radę Naukową Dyscypliny,

która doprowadziła do negatywnego wyniku głosowania. Skarżący ma prawo do polemiki, ale odmiennosc ocen nie świadczy o wadliwosci postępowania i przyjętej uchwały. Właśnie z uwagi na nieostrość ocen w nauce prawodawca powierzył władztwo fachowe Radzie składającej się ze specjalistów w danej dziedzinie. W sytuacji niezgodności między oceną samego ubiegającego się o stopień doktora habilitowanego a oceną członków Rady *in gremio* przeważa ta druga.

Analiza przeprowadzona przez Prezydium wskazała, że normy administracyjnoprawne nie zostały naruszone.

Zastępca Przewodniczącego otworzył dyskusję, wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie, wcześniej jednak omówił zasady głosowania.

Głosowanie w sprawie wyrażenia opinii w sprawie odwołania dr. Pawła Kobesa od uchwały nr 24 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 26 kwietnia 2021 r. o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Pawłowi Kobesowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za wyrażeniem negatywnej opinii	Głosy za wyrażeniem pozytywnej opinii	Wstrzymujący się od głosu
37	22	18	4	0

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada wyraziła negatywną opinię w sprawie odwołania dr. Pawła Kobesa.

Przyjęcie opinii w sprawie odwołania dr. Krzysztofa Glibowskiego od uchwały nr 54 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 7 czerwca 2021 r. o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Zastępca Przewodniczącego omawiając sprawę, na wstępie poinformował, że dr Glibowski nie poinformował o zmianie adresu do doręczeń. Uchwała została jednak skutecznie doręczona. W odwołaniu nie zawarto konkretnych zarzutów. W większości odwołanie jest polemiką z oceną merytoryczną Rady, odmiennosc ocen nie stanowi o naruszeniu przez Radę jakichkolwiek przepisów. Habilitant wkleił do odwołania wielostronicowe fragmenty swojej monografii, przedstawił odmienną ocenę, ale nie świadczy ona o naruszeniu przepisów. Habilitant podnosi także uwagę, że żaden przepis nie określa tego, ile i jakiego rodzaju należy mieć osiągnięcia, aby uzyskać stopień doktora habilitowanego. Zastępca Przewodniczącego wyjaśnił, że nie ma takich wprost określonych liczb, ale rozporządzenie z 2011 roku wskazuje, co Rada powinna wziąć pod uwagę. Przewodniczący Rady wielokrotnie podczas procedowania spraw habilitacyjnych zwracał uwagę, aby dyskusja była powiązana z kryteriami, które jesteśmy zobowiązani brać pod uwagę, a nie z kwestiami relewantnymi prawnie z perspektywy nadania stopnia. Należy wskazać, że te kryteria zostały wzięte pod uwagę, a to, czy zostały spełnione czy nie, pozostawiono władztwu fachowemu Rady. Nie można twierdzić, że skoro ustawodawca nie określił liczby czy rodzaju, to nie należy patrzeć na te kryteria, które wszak określił w rozporządzeniu. W odwołaniu pojawia się zarzut niezapewnienia czynnego udziału Skarżącemu, z uwagi na to, że nie poinformowano go o zakończeniu prac komisji habilitacyjnej. Takiego obowiązku poinformowania jednak nie określa żaden przepis prawa.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Co więcej, trudno określić, kiedy następuje zakończenie prac komisji habilitacyjnej, członkowie komisji biorą udział w pracach komisji uczestnicząc np. w posiedzeniach rady naukowej dyscypliny. To Rada jest organem, a nie komisją habilitacyjną, dlatego jest to rozstrzygnięcie sprawy przez Radę. Skarżący może zapoznać się z aktami sprawy, wypowiedzieć się w sprawie składając pismo, po głosowaniu również ma dostęp do akt sprawy. W odwołaniu nie rozwiano wątpliwości podniesionych w decyzji odmownej Rady, dotyczących choćby tego, czy udział Habilitanta w konferencjach był czynny czy bierny, a *gros* zarzutów dotyczy w odwołaniu uzasadnienia. Szczegółowo w analizie wyjaśniono Skarżącemu, na czym polega specyfika głosowania; nie każdy zabiera głos, nie każdy uzewnętrznia swoje opinie. Nie zawsze jesteśmy w stanie podać więcej, niż to, co przedstawiono w toku dyskusji. To, co zostaje przedstawione w toku dyskusji jest też zawarte w uzasadnieniu uchwały. Skarżący podniósł, że nie wezwano go do usunięcia braków formalnych, rzecz jednak w tym, że nie wskazuje, jakie to braki formalne miałyby być w postępowaniu, co jest osobliwym zarzutem administracyjnoprawnym, bo jeśli byłyby braki formalne, to Rada nie mogłaby podjąć uchwały. Skoro uchwała została podjęta, to nie było braków formalnych. W ocenie Prezydium to odwołanie nie jest zasadne. Zastępca Przewodniczącego otworzył dyskusję, wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie, informując członków Rady, że metoda głosowania w tej sprawie jest podobna jak w poprzedniej sprawie.

Głosowanie w sprawie wyrażenia opinii w sprawie odwołania dr. Krzysztofa Glibowskiego od uchwały nr 54 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 7 czerwca 2021 r. o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Krzysztofowi Glibowskiemu w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za wyrażeniem negatywnej opinii	Głosy za wyrażeniem pozytywnej opinii	Wstrzymujący się od głosu
37	21	17	2	2

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada wyraziła negatywną opinię w sprawie odwołania dr. Krzysztofa Glibowskiego.

Zastępca Przewodniczącego przekazał prowadzenie obrad prof. Grzebyk.

Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr Ewy Obiedzińskiej. Temat rozprawy: „Doktryny polityczno-prawne państw nieuznawanych w kontekście kształtowania polityki imperialnej współczesnej Rosji”. Promotor: prof. dr hab. Adam Bosiacki. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Głos zabrał prof. dr hab. Adam Bosiacki, który zaproponował, że jeśli byłyby pytania w sprawie, może na nie odpowiedzieć. Następnie Zastępczyni Przewodniczącego zarządziła głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

prof. dr hab. prof. dr hab. Lech Dubel – recenzent	37	23	23	0	0	
prof. dr hab. Andrzej Sylwestrzak – recenzent	37	23	23	0	0	
dr hab. Cezary Błaszczyk (przewodniczący – egzamin z historii doktryn polityczno- prawnych)	37	23	23	0	0	
dr hab. Sławomir Lewandowski, prof. UW	37	23	23	0	0	
dr hab. Tatiana Chauvin, prof. UW	37	23	19	1	3	
dr hab. Jacek Petzel	37	23	17	5	0	1
dr hab. Jan Podkowiak	37	23	22	1	0	
dr hab. Agnieszka Nogal, prof. UW (przewodnicząca – egzamin z filozofii)	37	23	22	1	0	
dr hab. Tatiana Chauvin, prof. UW	37	23	19	1	3	
dr hab. Jan Podkowiak	37	23	20	1	0	2
mgr Jolanta Urbanik (przewodnicząca – egzamin z języka angielskiego)	37	23	18	4	0	1
dr hab. Jan Podkowiak	37	23	21	1	0	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

dr hab. Jacek Petzel	37	23	16	6	0	1
----------------------	----	----	----	---	---	---

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Wojciecha Maciejewskiego. Temat rozprawy: „Zasada dobrej administracji w postępowaniach w sprawach ochrony przed importem towarów subsydiowanych lub sprzedawanych po cenach dumpingowych do Unii Europejskiej”. Promotorka: dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Przypomniała, że sprawa była już procedowana podczas posiedzenia 28 czerwca, wówczas wyznaczono jedynie recenzentów, a z powodu braku kworum nie zdołano wyznaczyć komisji egzaminacyjnych.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi
prof. dr hab. Maria Kenig-Witkowska (przewodnicząca – egzamin z prawa Unii Europejskiej)	37	20	18	2	0	
dr hab. Piotr Bogdanowicz	37	20	19	0	1	
dr hab. Maciej Taborowski	37	20	18	1	0	1
prof. dr hab. Maria Kenig-Witkowska (przewodnicząca – egzamin z filozofii)	37	20	18	2	0	
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	20	19	0	1	
dr hab. Maciej Taborowski	37	20	18	1	1	
dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW	37	20	16	1	1	2
prof. dr hab. Maria Kenig-	37	20	17	2	0	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Witkowska (przewodnicząca – egzamin z języka angielskiego)						
mgr Jolanta Urbanik	37	20	15	4	0	1
dr hab. Maciej Taborowski	37	20	17	1	1	1
dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW	37	20	16	2	1	1

Zastępczyni Przewodniczącego ogłosiła, że nie wybrano komisji egzaminacyjnej z filozofii. Głos zabrała dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW, która zwróciła się do Prezydium z prośbą, aby ponownie, jeszcze na tym posiedzeniu przeprowadzić głosowanie w sprawie wyboru komisji egzaminacyjnej z filozofii. Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że głosowanie zostanie przeprowadzone jeszcze na tym posiedzeniu.

Sprawa wyznaczenia członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Dawida Rejmera. Temat rozprawy: „Regulacja bilansowych aspektów połączenia spółek w kodeksie spółek handlowych i innych ustawach”. Promotor: dr hab. Artur Nowacki. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Przypomniała, że ta sprawa była już procedowana podczas posiedzenia 28 czerwca, wówczas wyznaczono jedynie recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnej z języka angielskiego, natomiast z powodu braku kworum nie zdołano wyznaczyć komisji egzaminacyjnych z prawa cywilnego oraz z ekonomii.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi
prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	21	21	0	0	
dr hab. Dominika Wajda	37	21	19	0	1	1
prof. dr hab. Aleksander Chłopecki	37	21	20	0	1	
dr hab. Anna Zbiegień-Turzańska	37	21	20	0	0	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

prof. dr hab. Konrad Osajda (przewodniczący – egzamin z ekonomii)	37	21	21	0	0	
dr hab. Urszula Sztandar- Sztanderska, prof. UW	37	21	20	0	0	1
dr hab. Artur Nowacki	37	21	21	0	0	

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia recenzentów w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Katarzynie Kamińskiej. Temat rozprawy: „Treść ryzyka emerytalnego”. Promotorka: prof. dr hab. Inetta Jędrasik-Jankowska. Proponowani recenzenci: prof. dr hab. Urszula Kalina-Prasznic (Wyższa Szkoła Prawa we Wrocławiu); dr hab. Marek Pogonowski (Politechnika Koszalińska); dr hab. Alina Wypych-Żywicka (UG). Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Głos zabrała dr Eliza Maniewska, w jej opinii pierwsze dwie osoby – prof. dr hab. Urszula Kalina-Prasznic oraz dr hab. Marek Pogonowski, prof. PK nie zajmują się naukowo tematem ubezpieczeń. Zwróciła się do dr hab. Doroty Dzienisiuk, która jest sekretarzem komisji doktorskiej powołanej w postępowaniu w sprawie nadania mgr Kamińskiej stopnia doktora, z prośbą o wyjaśnienie tej kwestii. Prof. Dzienisiuk omówiła sylwetki naukowe proponowanych kandydatów na recenzentów. Głos zabrał prof. Bosiacki, który zna z działalności naukowej dwie z zaproponowanych osób i ma o ich pracy naukowej jak najlepsze zdanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi
prof. dr hab. Urszula Kalina- Prasznic	37	21	19	1	0	1
dr hab. Marek Pogonowski, prof. PK	37	21	16	2	2	1
dr hab. Alina Wypych-Żywicka	37	21	19	1	0	1

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa powołania komisji egzaminacyjnej oraz wyznaczenia liczby, zakresu i formy egzaminów z dyscypliny naukowej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Ewelinie Rutkowskiej. Temat rozprawy: „Zarządzanie ryzykiem niezgodności

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

przez kluby sportowe”. Promotorka: dr hab. Beata Kozłowska-Chyła. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Doceniła szerokie uzasadnienie wniosku. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zaproponowała przejście do głosowań.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi
liczba egzaminów: dwa	37	21	18	1	2	
forma egzaminów: ustna	37	21	19	1	1	
zakres egzaminu: prawo sportowe	37	21	18	1	1	1
zakres egzaminu: prawo spółek handlowych	37	21	18	1	1	1
liczebność komisji egzaminacyjnej: 5 osób	37	22	18	1	2	1
dr hab. Andrzej Wach, prof. UW – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	20	0	1	
dr hab. Artur Nowacki UW – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	21	0	0	
dr hab. Anna Zbiegień-Turzańska – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	20	1	0	
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	17	2	2	
dr hab. Sławomir Żółtek, prof. UW – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	20	1	0	

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Zanim Zastępczyni Przewodniczącego przeszła do omawiania kolejnych spraw z porządku obrad, głos zabrał dr hab. Tadeusz Zembrzuski, prof. UW, który zaproponował, aby zwrócić w przyszłości większą uwagę na konspekty przedstawiane przez doktorantów członkom Rady. Konspekty powinny ułatwiać członkom Rady procedowanie. Zastępczyni Przewodniczącego odpowiedziała, że nie ma wzorca konspektu i wytycznych, jak konspekt powinien wyglądać, jednak Prezydium dostrzega problem konspektów.

Sprawa wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Dominikowi Michońskiemu. Temat rozprawy: „Ewolucja zasady wolności małżeńskiej w prawie rodzinnym Chińskiej Republiki Ludowej 1949-2021”. Proponowany promotor: prof. dr hab. Wojciech Kocot. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zaproponowała przejście do głosowania. **Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie prof. dr. hab. Wojciecha Kocota w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Dominikowi Michońskiemu:**

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	19	2	1

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Sebastianowi Stykowskiemu. Temat rozprawy: „Niezależność samorządu zawodowego lekarzy oraz ochrona zbiorowych i indywidualnych interesów jego członków w świetle regulacji prawnych i orzecznictwa sądowego w II Rzeczypospolitej”. Proponowany promotor: prof. dr hab. Marek Wąsowicz. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zaproponowała przejście do głosowania.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie prof. dr. hab. Marka Wąsowicza w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Sebastianowi Stykowskiemu:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi
37	22	18	1	2	1

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Viktorii Kanapatskai. Temat rozprawy: „Pojęcie «wojny hybrydowej» w świetle prawa międzynarodowego”. Proponowany promotor: dr hab. Karol Karski, prof. UW. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Głos zabrał prof. Karski, który omówił zagadnienie, którym zajmuje się Doktorantka w swojej pracy. Przewodniczący Rady zaproponował rozważenie modyfikacji tematu rozprawy poprzez

usunięcie z tytułu słowa „pojęcie”. Wobec braku innych głosów w dyskusji prof. Grzebyk zaproponowała przejście do głosowania.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie dr. hab. Karola Karskiego, prof. UW w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Viktorii Kanapatskai:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	14	4	2

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Elżbiecie Konarskiej. Temat rozprawy: „Ochrona dobrego imienia (renomy) korporacyjnych osób prawnych na przykładzie prawa polskiego i anglosaskiego”. Proponowany promotor: dr hab. Andrzej W. Wiśniewski. Przedstawiła przedmiot głosowania. Zastępczyni Przewodniczącego otworzyła dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zaproponowała przejście do głosowania.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie dr. hab. Andrzeja W. Wiśniewskiego w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr Elżbiecie Konarskiej:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	17	2	1

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Zastępczyni Przewodniczącego powróciła do **głosowania w sprawie wyznaczenia komisji egzaminacyjnej z filozofii w przewodzie doktorskim mgr. Wojciecha Maciejewskiego.**

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu	Nie zaznaczono odpowiedzi
prof. dr hab. Maria Kenig-Witkowska (przewodnicząca – egzamin z filozofii)	37	21	16	4	0	1
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	21	20	0	0	1
dr hab. Maciej Taborowski	37	21	19	1	0	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW	37	21	17	1	1	2
---------------------------------------	----	----	----	---	---	---

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa przyjęcia uchwały w sprawie wnioskowania o wyróżnienie rozpraw doktorskich lub osiągnięć będących podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego.

Przewodniczący Rady stwierdził, że niejasne jest, kto i kiedy powinien zawnieioskować o wyróżnienie rozprawy doktorskiej. W projekcie nie zawężono, tak jak w innych ośrodkach, że wyróżniona może zostać rozprawa wyłącznie na pisemny wniosek recenzenta. Ważne jest, aby wnioskodawca uzasadnił wniosek o wyróżnienie. W ten sposób ujednoczona zostanie praktyka, a także ułatwione zostanie procedowanie w tej sprawie. Wniosek o wyróżnienie może być zawarty w recenzji, może także paść podczas obrony, ale zawsze zgłaszający powinien wniosek uzasadnić. Przewodniczący otworzył dyskusję. Głos zabrał mgr. Rafał Smoleń, którego w pełni przekonała argumentacja Przewodniczącego. Bardziej szczegółowa uchwała w tym zakresie jest potrzebna, ułatwia procedowanie. Ujednoczona to, co powinno zostać ujednoczone, jednocześnie pozostawiając pewną elastyczność. Przyczynia się do rzetelności tego procedowania, dlatego w pełni popiera wniosek. Prof. Karski wyraził wątpliwość, czy nie za bardzo Rada reguluje pracę. W opinii prof. Karskiego na każdym etapie procedury będą nowe wytyczne. Zarówno w nowej, jak i starej procedurze są komisje, które wnioskuje, można oczywiście rozszerzać katalog tego, co powinno być materiałem wyjściowym wychodzącym z tej komisji, natomiast jest to dodanie pracy innym.

Przewodniczący powiedział, że przygotowanie dokumentów dotyczących wyróżnienia rozprawy i przedstawienie ich Radzie ułatwi procedowanie.

Dr Karolina Tetlak, rozumiejąc argument prof. Karskiego dotyczący nadregulacji, ma jednak wrażenie, że ostatnio zgłasza się wyróżnienie, bo obrona była przyzwoita, albo lepsza niż poprzednie, które były przeciętne. Zgadza się z mgr. Smoleniem, że uchwała zwiększy rzetelność tego procesu, obecnie brakuje racjonalnych argumentów, dlatego powinno być wyróżnienie.

Wobec braku innych głosów w dyskusji Przewodniczący zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie przyjęcia uchwały w sprawie wnioskowania o wyróżnienie rozpraw doktorskich lub osiągnięć będących podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
50	31	26	3	2

Przewodniczący stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Wolne wnioski

Przewodniczący ogłosił, że Rada powróci teraz do tematu posiedzeń w trybie stacjonarnym. Głos zabrał prof. Brzozowski, który zasugerował, aby zorganizować głosowanie w sprawie posiedzeń w Ankieterze, nie w trybie podejmowania uchwały, ale uzyskania orientacji co do wspólnych motywacji członków Rady.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Przewodniczący zauważył, że bezpośrednie spotkanie ułatwia wymianę myśli. Z drugiej strony rozumie obawę przed spotkaniami stacjonarnymi. Proponuje dyskusję, zanim Rada przejdzie do głosowań. Oczywiście można zrobić ankietę, aby wy badać preferencje członków w tej sprawie. Możliwa jest też taka propozycja, aby spotykać się stacjonarnie na przemian z formą zdalną.

Dr hab. Aleksander Gubrynowicz powiedział, że jest za tym, aby utrzymać formę zdalną, jego zdaniem nie ma spraw, których nie dałoby się omówić podczas zdalnych posiedzeń i które wymagałyby formy stacjonarnej.

Przewodniczący podkreślił, że ważne są relacje akademickie, członkowie Rady powinni raz na jakiś czas się spotkać.

Dr Łukasz Chojniak zauważył, że przejście na formułę stacjonarną w sytuacji, gdy członkowie Rady mają zaplanowane inne spotkania w tej formule może być trudne biorąc pod uwagę aktywność i partycypację w tych posiedzeniach. Proponuje nie tyle formę naprzemienną, ale powrót do trybu stacjonarnego np. za kilka miesięcy.

Przewodniczący odpowiedział, że członkostwo w Radzie jest czymś, na co się zgodzili członkowie, terminy posiedzeń są podane ze znaczącym wyprzedzeniem. Nie rozumie argumentu dr. Chojniaka.

Dr Chojniak odpowiedział, że we wcześniejszej wypowiedzi zwrócił uwagę na zmianę trybu posiedzeń, nie powiedział, że nie chce brać udziału w posiedzeniach.

Prof. Bosiacki zaproponował, aby przegłosować uchwałę o obradach w formie zdalnej, z możliwością prowadzenia posiedzeń Rady w formie stacjonarnej. Posiedzenia w formie stacjonarnej mogłyby być przyjmowane w formie uchwały, w zależności od potrzeb. Argumentuje to tym, że tego typu gremia są efektywne w uczelniach małych. Jeśli chodzi o Wydział, to kontekst nieefektywności również się pojawia. Zwrócił uwagę na to, jak długo trwają posiedzenia.

Prof. Brzozowski doprecyzował swoją wcześniejszą propozycję. Nie chodzi o to, aby Rada coś przesądziła, wiadomo, że jesteśmy poddani uwarunkowaniom zewnętrznym. Jeśli sytuacja epidemiczna zmusi nas do odbywania posiedzeń zdalnych, to i tak będą zdalne, niezależnie od tego, czy będziemy mieli na to ochotę. Chodzi jedynie o to, aby Rada wyraziła sondażowo preferencje dla określonej formy. Zasugerował, aby przeprowadzić takie głosowanie w trybie obiegowym.

Prof. Szczepanowska-Kozłowska zaproponowała, aby posiedzenia odbywały się o tej samej godzinie. Zwróciła uwagę na ewentualny problem z salami. Prosiła o uwzględnienie warunków, w jakich Rada będzie procedowała stacjonarnie. Utrzymanie posiedzeń zdalnych uważa za racjonalne. Wyraziła swoje obawy związane z epidemią i faktem, że niektórzy nie są zaszczepieni.

Przewodniczący przypomniał, że zmienione godziny posiedzeń wynikają z tego, że w tym samym dniu, co posiedzenie Rady Naukowej Dyscypliny, jest Rada Wydziału.

Zastępca Przewodniczącego odnosząc się do wypowiedzi dr. Chojniaka, powiedział, że to, że posiedzenia mają odbywać się w trybie stacjonarnym wynika z wydanego w czerwcu zarządzenia Rektora. To nie powinno być zaskoczeniem, zwłaszcza że mimo tego zarządzenia ostatnie posiedzenia odbywały się zdalnie, aby właśnie nie było zaskoczenia. Jeśli chodzi o sprawność przeprowadzania głosowań podczas posiedzeń – w jego opinii wydaje się szybsze

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

głosowanie zdalne. Z drugiej jednak strony, nie miał okazji, podobnie jak wielu członków Rady tej kadencji, uczestniczyć w spotkaniu stacjonarnym. Nie może wypowiadać się na temat posiedzeń stacjonarnych, ponieważ ta forma nie jest mu znana, znana jest jedynie forma zdalna. Odnosząc się do wypowiedzi prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej zauważył, że wiele osób jest już zaszczepionych. Rekomenduje przeprowadzenie ankiety sondażowej, ale po przeprowadzeniu pierwszego posiedzenia stacjonarnego, gdy będziemy znali w praktyce zalety i wady obu form.

Prof. Zembrzuski zwrócił uwagę na zalety posiedzeń zdalnych wynikające z głosowania i możliwości podglądu dokumentów. Zauważył, że wydziały prawa na innych uczelniach utrzymują tryb zdalny posiedzeń.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że niepokojące jest to, że zalogowanych do spotkania jest kilkudziesięciu uczestników, ale pojawia się problem z uzyskaniem kworum podczas głosowań.

Przewodniczący zapowiedział, że do sprawy jeszcze powróci, przypomniał o następnym posiedzeniu Rady 18 października o godzinie 13 w formie stacjonarnej, a także o posiedzeniu w dniu 25 października w formie zdalnej.

Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokołowała: Agnieszka Lentas